

Kommissionen ansaa den nordlige Tange for absolut tjenlig til at blive beskyttet og blive beskyttet lige saa godt som den sydlige. At man desuagtet udstød. Sitringsarbejderne paa den nordre Tange til næstsidste Kæffe slet vist af særlige Grunde, som jeg senere skal berøre, men at man nu, efter at den søndre Tange har kostet 5 Mill. at beskytte, kommer til det Resultat: nej nu er der slet ingen Grund til at beskytte den nordlige Tange, nu behøves det ikke, er højest ejendommeligt. At den nordre Tange stadig har været i en saa ualmindelig Grad, som her er Tilfældet, Stebbarn, ser overordentlig ejendommeligt ud, og jeg har ikke kunnet finde anden Forklaring derpaa, end at det sikkert maa ligge i Maaden, hvorpaa den store Rysffikringskommission var sammensat. Jeg har ikke kunnet finde anden rimelig Grund til det. Jeg skal i øvrigt slet ikke komme ind paa det Spørgsmaal, men jeg kan ikke se andet, end at det maa være Resultatet af det Valg, som den daværende Indenrigsminister, Fønnesbech, gjorde, da han nedsatte Kommissionen. Dens Sammensætning er saadan, at man kan se, at den søndre Tange vilde saa Lovens Part af Sitringsarbejdet, men at Partistigheden skulde gaa saa vidt, at man ikke alene undlod at fuldføre, hvad Kommissionen ansaa for aldeles nødvendigt, Nord for Kanalen, men man siger nu endogsaa, at det behøves aldeles ikke at gøre noget som helst, efter at alt, hvad der er gjort for Statens Midler, er fuldstændig styrket i Hæbet, man har ikke en Gang gjort sig den Uvejlighed at vedligeholde de med stor Befæstning opførte 3 Høfder, der bleve byggede det første Aar, nej man har ladet det styrte i Hæbet alt sammen. Det gaar dog lidt for vidt — og saa siger man derefter: det behøves ikke! Men Kanalen vil man sikre. Ja hvis man kan. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at saa vidt jeg har kunnet læse Betænkningen, siger Kommissionen fornuftigvis ikke et Ord om, at det kan lade sig gøre, og at de Foranstaltninger, som den foreslaar gennemførte, overhovedet kunne fyldestgøre Formaalet, nemlig at sikre Kanalen. Det er nemlig ikke, som den ærede Ordfører i Saar mente, at Kanalen vil sande til, hvis der ikke gøres noget, det er ikke saaledes, som den ærede Ordfører siger, at det maa betragtes som urimeligt ikke at bevilge det Beløb, som her ligger for, da ellers alt, hvad der er gjort for at tilvejebringe Sejlsøjen gennem Kanalen, er spildt. Nej, saaledes foreligger Sagen aldeles ikke. Der er ikke givet noget for at tilvejebringe Kanalen, som den ærede Ordfører sagde; den har Naturen skabt, og der

har aldrig været noget i Vejen med den. Den har haft tilstrækkelig Dybde, og den skal Strømmen nok holde ved lige. Nej, det man har gjort, er, at man har forsøgt at grave et Sejlsøb ind over Fjordgrunden inden for Kanalen. Man har for øvrigt ogsaa gjort et frugtesløst og umuligt Forsøg paa at røre ved Havrebleerne udenfor, men der kan man intet gøre; det er en given Sag, i ethvert Tilfælde ikke med det Apparat, som er anskaffet. Der er i det hele taget ikke Tale om, at Kanalen vil sande til, paa Grund af at det Beløb, her er Tale om, ikke bevilges; nej, man vil tværtimod have, at Kanalen, ved den foreslaaede Foranstaltning, til en vis Grad skal sande til. Det er noget, som er givet, da Høfdernes Bestemmelse altid er at samle Sandet og saa vidt muligt at fastholde det løse Materiale. Det er enhver Høfdes Formaal, og har den ikke det, er den meningsløs. Nu foreslaas der 4 ny Høfder byggede langs den sydlige Side af Kanalen i selve Kanalen. Disse Høfder konstrueres fornuftigvis — der indrømmer jeg, at Kommissionen har Ret — udelukkende af Granit og Beton, idet man erkender, at Bæleværk der er temmelig meningsløst. (Ufbrudelse). Ja, det skal Gud vide, det har ogsaa været meningsløst ved de andre Høfder, men man har brugt det alligevel i stor Udstrækning. Men nu mener man — og det maa altsaa Finansudvalget og den høje ærede Minister mene — at disse 4 Høfder ikke alene kunne bygges, men ogsaa holde, modstaa Underfæring og trodsje Strømmen, naar de ere byggede. Nej, de Herrer maa undskyldte, det kunde de sikkert ikke, det er umuligt, og Erfaringen skal hurtigt vise det. Sagen er nemlig den, naar man ser ganske simpelt paa det, at Grunden til, at man vil bygge disse 4 Høfder, som skulle koste henved $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller nøjagtigt 438,000 Kr., er ikke den, at man vil forbedre Sejlsøbet i Kanalen, men simpelt hen for at bevare Høfde 59; den skal bevares, og for at bevare den skulle disse 4 Tværhøfder bygges lodret paa dennes Længderetning. Spørgsmaalet er nu, om det er forsvarligt at gaa til Gennemførelsen af dette Foretagende, og der glæder det mig at have en søfartskyndig Mand i min Nærhed, nemlig det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgtreds (Bluhme), som maaste senere vil svare paa det Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at stille til ham som Smand: Er det forsvarligt, naar man ved, at Thyborønkanalen, som alle Udlob paa Vestkysten, har en udpræget Tilhøjelighed til at vandre mod Syd — er det saa forsvarligt at bygge 4 Stenmøler lodret paa Kanalens Længde-